Horizon of Medical Education Development

http://hmed.mums.ac.ir

Educational Ethics in Emergency Medicine: an Imperative in Curriculum Design and Implementation

Sirous Asadian[1] Faezeh Hoshyar[1] Azadeh Fathi rad[2]

1.Department of Educational Sciences, Faculty of Education and Psychology, Shahid Madani University of Azerbaijan,Tabriz,Iran..Operating Room.

2. Tabriz University of Medical Sciences and Health Services, Tabriz, Iran.

ARTICLE INFO

Article type
Research article

Article history
Received: 2025/10/25
Accepted: 2026/06/11

Keywords
Educational Ethics
Curriculum
Emergency Medicine Education

10.22038/hmed.2026.92228.1572

ABSTRACT

Introduction: Adherence to ethics, particularly educational ethics in the teaching-learning process for students-especially in medical science disciplines-has always played a significant role in enhancing the quality of learning and training a competent workforce. As a fundamental pillar of modern educational systems, this principle is crucial for nurturing responsible and knowledgeable individuals in society. It not only contributes to creating a fair and respectful environment but also fosters the development of students' soft skills. Accordingly, this study aimed to investigate the extent to which educational ethics are observed in the undergraduate curriculum of emergency medicine at Urmia University of Medical Sciences.

Materials & Methods: This study employed a descriptive–analytical and survey-based design and, in terms of purpose, constitutes applied research. The statistical population comprised 160 graduates of the Bachelor of Science in Emergency Medicine program at Urmia University of Medical Sciences who had graduated between 2017 and 2024, and the study was conducted in 2025. A simple random sampling method was used, yielding a sample of 113 participants. The data collection instrument was a researcher-developed questionnaire comprising six dimensions: adherence to ethics in teaching, ethical interaction with students, fair assessment, respect for privacy, professional responsibility, and ethics-oriented educational content. Items were scored on a five-point Likert scale (1 = very low to 5 = very high), and the total possible score range of the questionnaire was 32 to 160. Data were analyzed using descriptive and inferential statistics, including one-sample t-tests and the Friedman test, via SPSS version 26.

Results: The findings indicated that, overall, the state of teaching ethics was relatively satisfactory. The one-sample t-test results showed that the overall mean score for adherence to teaching ethics was significantly higher than the moderate level (t = 11.49; df = 112; p = 0.001). Accordingly, the highest mean was reported for the dimension of ethical interaction with students (3.87 out of 5), while the lowest mean was reported for ethics-oriented educational content (3.49 out of 5).

Conclusion: Based on the obtained results, it can be concluded that faculty members demonstrated relatively appropriate performance in observing educational ethics. However, reinforcing measures are necessary in certain areas, particularly in selecting and designing ethics-based educational content, ethical interaction with students, and respecting their privacy.

Cite this paper as:
Name of writer. Asadian S, Hoshyar F& Fathi rad A. Educational Ethics in Emergency Medicine: An Imperative in **Curriculum Design and Implementation**. Horizon of Medical Education Development. 2026;17(4):114-123

× **Corresponding author: Sirous Asadian**
Address: ***Faculty of Education, Azarbaijan Shahid Madani University, Tabriz.***
Email: dr.sasadian@gmail.com

©2026 The Authors. This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution -Noncommercial 4.0 International License (https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.en) ,which permits any non-commercial use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original author(s) and source are credited.

مجله افق توسعه آموزش علوم پزشکی

http://hmed.mums.ac.ir

اخلاق آموزش در رشته فوریت‌های پزشکی: ضرورتی در طراحی و اجرای برنامه های درسی

سیروس اسدیان*[1]، فائزه هوشیار[1]،آزاده فتحی راد[2]

۱. گروه علوم تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، تبریز، ایران.

۲. دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تبریز، تبریز، ایران.

مشخصات مقاله

نوع مقاله
مقاله پژوهشی

پیشینه پژوهش
تاریخ دریافت:۱۴۰۴/۰۸/۰۳
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۵/۰۳/۲۱

کلمات کلیدی
اخلاق آموزش
برنامه درسی
فوریت‌های پزشکی
آموزش

10.22038/hmed.2026.92228.1572

چکیده

مقدمه: همواره رعایت اخلاق به ویژه اخلاق آموزش در فرآیند یاددهی – یادگیری فراگیران به‌ویژه در رشته‌های علوم پزشکی، نقش مهمی در ارتقای کیفیت یادگیری و تربیت نیروی انسانی کارآمد دارد. این موضوع به‌عنوان یکی از ارکان اصلی نظام‌های آموزشی مدرن، نقش اساسی در پرورش افراد مسئول و آگاه در جامعه ایفا می‌کند و نه‌تنها به ایجاد محیطی عادلانه و محترمانه کمک می‌کند، بلکه به توسعه مهارت‌های نرم در فراگیران نیز منجر می‌شود. بر این اساس؛ هدف از این پژوهش، بررسی میزان رعایت اخلاق آموزش در برنامه های درسی رشته کارشناسی فوریت‌های پزشکی در دانشگاه علوم پزشکی ارومیه بود.

روش کار: این پژوهش توصیفی - تحلیلی و از نوع پیمایشی و به لحاظ هدف از نوع تحقیقات کاربردی است. جامعه‌ی آماری شامل ۱۶۰ نفر از دانش‌آموختگان کارشناسی فوریت‌های پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه طی سال‌های ۱۳۹۶ تا ۱۴۰۳ بود و در سال ۱۴۰۴ اجرا شد. نمونه‌گیری به روش تصادفی ساده انجام شد و ۱۱۳ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده‌ها، پرسش‌نامه محقق- ساخته شامل شش بعد رعایت اخلاق در تدریس، تعامل اخلاقی با دانشجویان، ارزشیابی منصفانه، رعایت حریم خصوصی، مسئولیت‌پذیری حرفه‌ای، و محتوای آموزشی اخلاق‌محور بود. نمره‌گذاری گویه‌ها بر اساس طیف پنج‌درجه‌ای لیکرت (از ۱ = خیلی کم تا ۵ = خیلی زیاد) انجام شد و دامنه کل نمرات پرسشنامه از ۳۲ تا ۱۶۰ بود. داده‌ها با استفاده از آمار توصیفی و استنباطی همچون آزمون تی تک نمونه ای و فریدمن و با استفاده از نرم افزار spss ورژن ۲۶ تحلیل شدند.

نتایج: یافته‌ها نشان داد که در مجموع، اخلاق آموزش در وضعیت نسبتاً مطلوبی قرار دارد. نتایج آزمون تی تک نمونه‌ای نشان داد که میانگین کل رعایت اخلاق آموزش به طور معناداری بالاتر از سطح متوسط بود(مقدار تی: ۱۱/۴۹؛ درجه آزادی:۱۱۲ و سطح معناداری ۰/۰۰۱). در این راستا، بالاترین میانگین مربوط به مؤلفه‌ی تعامل اخلاقی با دانشجویان (۳,۸۷ از ۵) و پایین‌ترین میانگین نیز مربوط به محتوای آموزشی اخلاق‌محور (۳,۴۹ از ۵) گزارش شد.

نتیجه گیری: با توجه به نتایج به‌دست‌آمده، می‌توان گفت که اعضای هیئت علمی عملکرد نسبتاً مناسبی در رعایت اخلاق آموزش داشته‌اند، اما لازم است در برخی ابعاد به‌ویژه در حوزه هایی همچون انتخاب و طراحی محتوای آموزشی مبتنی بر اخلاق، تعامل اخلاقی با دانشجویان و همچنین رعایت حریم خصوصی آنان اقدامات تقویتی مورد توجه بیشتری قرار گیرد.

نحوه ارجاع به‌این مقاله

Name of writer:Asadian S, Hoshyar F& Fathi rad A. Educational Ethics in Emergency Medicine: An Imperative in Curriculum Design and Implementation. Horizon of Medical Education Development. 2026;17(4)114-123

*نویسنده مسئول: سیروس اسدیان

ایمیل: dr.sasadian@gmail.com

آدرس:دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، تبریز، ایران

©2026 The Authors. This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution -Noncommercial 4.0 International License (https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.en) ,which permits any non-commercial use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original author(s) and source are credited.

پاسخگوی گرامی

با عرض سلام و وقت بخیر؛ پرسشنامه زیر مربوط بررسی وضعیت توجه استادان شما به مبحث اخلاق آموزش تدوین شده است. لطفاً با صرف وقت و حوصله، صادقانه دیدگاه خود را پیرامون هر یک از سؤالات اعلام بفرمایید. در ضمن اطمینان داشته باشید که پاسخ‌های شما صرفاً جهت استفاده در این پژوهش قرار خواهد گرفت و در اختیار افراد یا سازمان‌های دیگری قرار نخواهد گرفت. بنابراین؛ از محرمانه بودن پاسخ‌های خود کاملاً اطمینان داشته باشید.

جنسیت: مرد ☐ زن ☐

ردیف	گویه ها	هرگز	به‌ندرت	گاهی	غالباً	همیشه
۱	استاد تا چه حد در تدریس، به تفاوت‌های فردی و سطح علمی دانشجویان توجه می‌کرد؟					
۲	استاد تا چه حد دانشجویان را به رعایت اخلاق حرفه‌ای در محیط‌های عملی تشویق می‌کرد؟					
۳	استاد تا چه حد معیارهای نمره دهی را به صورت شفاف بیان می‌کرد؟					
۴	استاد تا چه حد در زمان مقرر در کلاس‌ها یا جلسات آموزشی حاضر می‌شد؟					
۵	استاد تا چه حد با دانشجویان با ادب و احترام برخورد می‌کرد؟					
۶	استاد تا چه حد در تدریس، به مسائل اخلاقی در مداخلات اورژانسی (مثل رضایت بیمار، اولویت دهی به موارد حیاتی) توجه می‌کرد؟					
۷	استاد تا چه حد از بیان مطالب غیر علمی یا غیر مرتبط با تدریس خودداری می‌کرد؟					
۸	استاد تا چه حد از افشای اطلاعات شخصی دانشجویان در جمع خودداری می‌کرد؟					
۹	استاد تا چه حد از بیان مطالب غیر ضروری یا خارج از چارچوب درس خودداری می‌کرد؟					
۱۰	استاد تا چه حد در کلاس، تعادل منطقی بین بحث‌های نظری و مهارت‌های عملی را رعایت می‌کرد؟					
۱۱	استاد تا چه حد برای تدریس، از قبل برنامه‌ریزی و آمادگی لازم را داشت؟					
۱۲	استاد تا چه حد در طراحی سؤالات امتحانی، عدالت را رعایت می‌کرد؟					
۱۳	استاد تا چه حد از تبعیض بین دانشجویان (جنسیت، قومیت، اعتقادات، و...) پرهیز می‌کند؟					
۱۴	استاد تا چه حد در محیط‌های دانشگاهی و بالینی (مانند بیمارستان یا اورژانس)، حریم خصوصی بیماران و دانشجویان را حفظ می‌کرد؟					
۱۵	استاد تا چه حد در برخورد با دانشجویان، عدالت و انصاف را رعایت می‌کرد؟					
۱۶	استاد تا چه حد به تعهدات خود نسبت به دانشجویان (مانند تحویل به موقع نمرات) پایبند بود؟					
۱۷	استاد تا چه حد از سوگیری در ارزشیابی عملکرد دانشجویان خودداری می‌کرد؟					
۱۸	استاد تا چه حد از استفاده غیرمجاز از اطلاعات دانشجویان برای اهداف شخصی پرهیز می‌کرد؟					
۱۹	استاد تا چه حد از تحمیل دیدگاه‌های شخصی خود در تدریس اجتناب می‌کرد؟					
۲۰	استاد تا چه حد در تدریس، به پیامدهای اخلاقی تصمیم‌گیری‌های سریع در فوریت‌های پزشکی اشاره می‌کرد؟					
۲۱	استاد تا چه حد پیرامون نتایج ارزشیابی، بازخوردهای سازنده و مفید به دانشجویان را ارائه می‌کرد؟					
۲۲	استاد تا چه حد در محیط کار، الگوی مناسبی از رفتار حرفه‌ای بود؟					
۲۳	استاد تا چه حد از به کار بردن الفاظ توهین‌آمیز یا تحقیرکننده خودداری می‌کرد؟					
۲۴	استاد تا چه حد به درخواست‌های محرمانه دانشجویان احترام می‌گذاشت؟					
۲۵	استاد تا چه حد در برخورد با دانشجویان، به کرامت انسانی آنان احترام می‌گذاشت و از رفتار تحقیرآمیز پرهیز می‌کرد؟					
۲۶	استاد تا چه حد در تصحیح اوراق امتحانی، دقت و انصاف را رعایت می‌کرد؟					
۲۷	استاد تا چه حد به سؤالات دانشجویان با صبر و حوصله پاسخ می‌داد؟					

۲۸	استاد تا چه حد در بحث‌های کلاسی، از وارد شدن به مسائل خصوصی دانشجویان اجتناب می‌کرد؟					
۲۹	استاد تا چه حد به مشکلات شخصی یا آموزشی دانشجویان توجه نشان می‌داد؟					
۳۰	استاد تا چه حد در تدریس، مثال‌ها و سناریوهای واقعی مرتبط با چالش‌های اخلاقی در فوریت‌های پزشکی را ارائه می‌کرد؟					
۳۱	استاد تا چه حد در تدریس، به روزترین منابع و اطلاعات علمی را ارائه می‌کرد؟					
۳۲	استاد تا چه حد در قبال کیفیت آموزش و یادگیری دانشجویان، احساس مسئولیت نشان می‌داد؟					

©2026 The Authors. This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution -Noncommercial 4.0 International License (https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.en) ,which permits any non-commercial use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original author(s) and source are credited.